

вѣде (го) и тѣри го въ темница та, докле да исплѣти длжно то.

31 И като видѣха дрѣгаре те мѣ снова (шо то се оучини), сожали имъ се много, и доидоха та приказъха на господаратъ сичко то по тѣжко.

32 Тагѣва го повыка господаро мѣ, и рече мѣ: рабе лѣкѣвшіи, сичка та длжныи на ти простихъ, защото ме оумоли:

33 Не трѣбваше ли и ты да пожалиши дрѣгаратъ си, какво то те пожалихъ и азъ;

34 И разгнѣваше господаро мѣ, и предаде го на мѣчители те, до гдѣ да плѣти сичка та си длжныи.

35 Тѣкѡ и Отецъ мой небесный ще да направи вамъ, ако не простите секой ѡсрацѣ то си на братѣ своего согрѣшеніа та тѣхни.

ГЛАВА Ө.

И кѡде, като сврши Исусъ тѣа словеса, преиде ѡ Галілеа, и доиде въ сѣноры те Іудейски, одонѣвъ Іордана.

2 И послѣдоваха по него много народи, и исцѣли ги тамѡ.

3 И приближихасе при него Фарісеи те, и искѡшаваха

го, и дѣмаха мѣ: да ли може да ѡстѣви человекъ женѣ та си за секаква причина;

4 И той ѡговори, и рече имъ: не стѣ ли четѣли, зашо ѡнзи што е сотворилъ человекъ те изъ перво, сотворилъ, ги е мужескій полъ и женскій;

5 И рече: зачѡва ще да ѡстѣви человекъ каца си и майка си, и ще да се събере со женѣ та си, и ще да кждатъ въ една плѣть двѣма та.

6 Шото неса вече двѣ, но плѣть една. Синовѣ прочее, што е Богъ соединилъ, человекъ да го не раздѣлава.

7 Рекоха мѣ: а зашо Моусей заповѣда да дава мужѡ книга разпѣсна, и да ѡстѣва;

8 Рече имъ: зашо Моусей по ваше то жестокосердіе ви заповѣда да ги ѡстѣвѣте женѣ те, а ѡ начало то не е кшло тѣкѡ.

9 Но азъ ви говоримъ: зашо който ѡстѣви женѣ та си безъ причина клѣвна, и ѡженисе за дрѣга, прелюбодѣйствивѣ, и който земе ѡстѣвена женѣ, прелюбодѣйствивѣ.

10 Рекоха мѣ оученици те мѣ: ако е такава причина та на человекѣ со женѣ та мѣ, по докрѣ е да се не жени.

11 И той имъ рече: това